

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/315/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6110209568
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 02. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2012:6110209568.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jaroslava Mikulaja a sudcov JUDr. Oľgy Maľovej a Mgr. Jaroslava Galla, v právnej veci navrhovateľa 1/ O.. D. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. č.XXX/XX, T. T., 2/ O.. P. H., rod. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. č.XXX/XX, T. T., obaja zastúpení JUDr. Hedvigou Gallovou, advokátkou so sídlom v S., M. C. č.X, proti odporcovi O. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. č.XXXX/XXX, T. T. - R., o zaplatenie 2.409,98 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľov proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 26.09.2011, č.k. 13C/63/2011-57, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým návrh navrhovateľov zamietol, p o t v r d z u j e.

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, m e n í tak, že odporcovi náhradu trov prvostupňového konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom návrh navrhovateľov zamietol a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení uviedol, že navrhovatelia sa návrhom doručeným súdu dňa 29.04.2010 domáhali proti odporcovi zaplatenia 2.380,84 eur spolu s 0,05 % denným úrokom z omeškania od 01.01.2010 do zaplatenia a sumy 29,14 eur spolu s 0,05 % úrokom z omeškania denne od 20.04.2010 do zaplatenia titulom úhrady nájomného a služieb na základe nájomnej zmluvy zo dňa 14.11.2008, a to za obdobie od novembra 2008 do 21.12.2009, pričom suma 2.380,84 eur má predstavovať nedoplatok za nájom a služby a suma 29,14 eur nedoplatok za dodávku zemného plynu.

Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že účastníci uzatvorili dňa 14.11.2008 nájomnú zmluvu podľa § 685 a nasl. Obč. zákonníka, ktorej predmetom bol nájom 4-izbového bytu a nebytového priestoru - garáže. Nájomné bolo dohodnuté vo výške 398,33 eur (12.000,-- Sk) mesačne s tým, že nájom sa bude platiť spolu s poplatkami za plnenia, ktoré nie sú zahrnuté v celkovej sume nájomného. Splatnosť nájomného bola dohodnutá jeden mesiac vopred mesačne vždy do 15-teho dňa v bežnom mesiaci. Služby poskytované za celý dom mali byť pomerne rozúčtované na jednotlivé byty jedenkrát ročne. Zároveň bolo dohodnuté, že v prípade, ak nájomca nezaplatí nájomné bytu do 15. dní po splatnosti, je povinný zaplatiť poplatok z omeškania vo výške 0,05 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania. Zmluva bola uzavretá na dobu určitú od 14.11.2008 do podpisu kúpnej zmluvy na túto nehnuteľnosť, najneskôr do 30.04.2009. V prípade, že prenajímateľ ponechal nájomcu v užívaní bytu po tomto termíne, mení sa zmluvná doba na základe uzatvoreného dodatku k zmluve do 15.05.2009.

Súd zistil, že nájom bol vypovedaný dňa 31.12.2009 a skončil tak, že 03.01.2010 odporca odovzdal kľúče susedovi.

Súd mal za preukázané, že medzi účastníkmi bola uzavretá nájomná zmluva. Pokiaľ však navrhovatelia preukazovali svoj nárok prehľadom za rok 2008 a 2009, kde je uvedená výška nájomného a služieb a faktúrou za nedoplatok zemného plynu za fakturačné obdobie do 19.03.2009 do 18.03.2010, dospel k záveru, že na základe týchto listín nemohol konštatovať preukázanie navrhovateľmi tvrdených skutočností o výške zaplateného, resp. nezaplateného nájomného a služieb za plnenia poskytované s užívaním bytu odporcom, pretože ide o prehľad vyhotovený navrhovateľmi.

Taktiež nepreukázali skutočnú spotrebu týchto služieb za obdobie trvania nájomného vzťahu, ich cenu a špecifikáciu za obdobie trvania nájomného vzťahu.

Rovnako faktúra za nedoplatok zemného plynu sa týka aj obdobia, keď už nájomný vzťah neexistoval. Keďže navrhovatelia ďalšie dôkazy nenavrhl, súd dospel k záveru, že nepreukázali svoje tvrdenia o nedoplatkoch, a preto ich návrh zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 151 ods.1 O.s.p., keď odporca mal vo veci plný úspech, náhradu trov si neuplatnil, preto súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

Proti rozhodnutiu sa odvolali navrhovatelia. Ako odvolací dôvod uplatnili ustanovenie § 205 ods. 2 písm.a/ v spojení s § 221 ods.1 písm.h/, § 205 ods. 2 písm.f/ O.s.p., teda že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a jej nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

Poukázali na ustanovenie § 157 O.s.p., podľa ktorého dôvody rozsudku musia byť jasné a presvedčivé. Musí byť z nich zrejmé, ktoré skutočnosti mal súd za preukázané a ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia. Účelom odôvodnenia je predovšetkým doložiť správnosť rozsudku a umožniť kontrolu správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutia.

Uvedli, že sa domáhali proti odporcovi spoločne a nerozdielne práva na zaplatenie sumy 2.380,84 eur s príslušenstvom na základe nájomnej zmluvy zo dňa 14.11.2008, pričom svoj nárok upresnili tak, že táto suma je nedoplatok za nájom a služby za obdobie od novembra 2008 do 21.12.2009 a suma 29,14 eur je nedoplatok za dodávku zemného plynu, ktorú zaplatili podľa faktúry. Výška nedoplatok na nájomnom a službách je vyčíslené na základe vzájomne dohodnutého nájomného medzi účastníkmi zmluvného vzťahu.

Poukázali na to, že súdu predložili tabuľkové vyčíslenie požadovaného nároku, z ktorého jednoznačne vyplýva, že za obdobie november 2008 až december 2009 má odporca zaplatiť za nájomné a služby celkom 7.502,34 eur, pričom zaplatil 5.094 eur, zvyšná suma nedoplatku je 2.380,84 eur titulom nájomného a služieb. Zároveň mal odporca vyčíslený nedoplatok za dodávku zemného plynu vo výške 29,14 eur.

Poukázali aj na to, že odporca napriek tomu, že nespochybňuje svoj nedoplatok, nebol ochotný ho zaplatiť, na výzvy nereaguje.

Poukázali na článok 46 ods.1 Ústavy SR a článok 6 ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv, v zmysle ktorých nedostatok riadneho a nepreskúmateľného odôvodnenia rozhodnutia znamená porušenie základného práva na súdnu ochranu, čo spôsobuje, že konanie je zaťažené inou vadou, ktorá môže mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Preto žiadali, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, resp. aby návrhu v celom rozsahu vyhovel.

V prípade úspešnosti si žiadali priznať aj trovy prvostupňového konania ako aj trovy odvolacieho konania.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľov nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1, 2 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 1, 2 O.s.p. rozsudok okresného súdu vo veci samej potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p..

Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je správne. Odvolací súd sa s ním stotožňuje v plnom rozsahu, a to pokiaľ ide o jeho výrok ako aj odôvodnenie.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. platí, že ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Navrhovatelia v odvolaní vytykajú prvostupňovému súdu, že rozsudok nie je jasný a presvedčivý a nie je z neho zrejmé, ktoré skutočnosti má za preukázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia. Rozhodnutie považoval za nepreskúmateľné.

Podľa § 157 ods. 2 O.s.p. platí, že v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca, prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Ustanovenie § 157 definuje, aké formálne náležitosti musí rozsudok obsahovať. Nedôslednosť obsahových náležitostí môže mať za následok nielen nepreskúmateľnosť rozhodnutia, ale aj jeho nevykonateľnosť.

Podstatou súdnej ochrany v občianskom súdnom konaní je zabezpečenie práva na spravodlivý súdny proces. Jednou z takýchto záruk je aj právo na odôvodnenie rozsudku. Toto právo zahŕňa odôvodnenie v takom rozsahu, aby z odôvodnenia vyplývalo nielen to, na základe akých skutočností súd dospel k skutkovým a právnym záverom, ale aj to, prečo súd nevykonal účastníkmi konania navrhované dôkazy, a aj to, prečo súd nezohľadnil účastníkom tvrdený podľa neho rozhodujúci argument.

Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa článku 46 ods. 1 Ústavy a práva podľa článku 6 ods.1 Dohovoru je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany (III. ÚS 209/04, IV. ÚS 115/03).

Európsky súd pre ľudské práva v rámci svojej judikatúry vyslovil, že právo na spravodlivý proces zahŕňa aj právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia však neznamená, že na každý argument sťažovateľa je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je preto vždy posudzované so zreteľom na konkrétny prípad (napr. Georgidias v. Grécko z 29.05.1997, Recueil III/1997).

V zmysle § 79 ods.1 O.s.p. okrem iného návrh musí obsahovať pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov, ktorých sa navrhovateľ dovoľáva, a musí byť z neho zrejmé, čoho sa navrhovateľ domáha.

Podľa ods.2 tohto ustanovenia navrhovateľ je povinný k návrhu pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, okrem tých, ktoré nemôže pripojiť bez svojej viny.

Podľa § 120 ods.1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Občiansky súdny proces možno pojmovo vnútorne rozdeliť do dvoch základných foriem, a to rozhodovanie v sporoch o právo medzi dvoma stranami, ktoré možno označiť ako konanie sporné a druhá forma je určená na riešenie iných vecí, ako sú spory medzi stranami, to znamená na úpravu právnych vzťahov, na ktoré sa kladie zvlášť dôležitý záujem. Toto konanie možno označiť ako konanie nesporné.

Konanie sporové je ovládané zásadou prejednávajúcou, takže iniciatíva na zhromažďovanie skutkového základu leží zásadne na účastníkoch, pričom konanie nesporné je ovládané zásadou vyšetrovacou.

Súd v konaní zisťuje skutkový stav veci, pričom ide o to, aby poznatky súdu o skutočnostiach boli v súlade, a to čo možno v najvernejšom súlade s objektívnou realitou. Treba zdôrazniť, že absolútny stav objektívnej reality sa dokazovaním nikdy nemôže dosiahnuť. Súd sa môže k nej len priblížiť. Súd získava poznatky určeným postupom v zmysle Občianskeho súdneho poriadku, teda procesným dokazovaním. Preto túto činnosť sú vždy nutné tvrdenia o týchto skutočnostiach. To vyplýva z toho, že v procese sa súdu dokazuje pravdivosť tvrdenia o týchto skutočnostiach. O nich sa súd dozvedá z prednesov účastníkov, z vykonaného dokazovania.

Občiansky súdny poriadok ukladá povinnosť tvrdiť rozhodujúce skutočnosti v § 79 ods.1 O.s.p. tomu, kto podáva návrh na začatie konania. § 101 ods.1 ukladá účastníkom úplne tvrdiť potrebné skutočnosti.

V zmysle § 157 ods. 2 O.s.p. v písomnom vyhotovení rozsudku odôvodnenie musí obsahovať podstatný obsah prednesov účastníkov, v ktorom sú zhrnuté aj tvrdenia účastníkov o rozhodujúcich skutočnostiach. Predmetom procesného dokazovania sú teda tvrdenia o skutočnostiach, ktoré sú pre rozhodnutie závažné a ktoré pre súd zostali pochybné.

Povinnosť tvrdiť a dôkazná povinnosť postihuje účastníkov v konaní ovládanom zásadou prejednávajúcou, teda v konaní spornom. Nesplnenie tejto povinnosti môže mať pre účastníka nepriaznivý dôsledok. Ak sa súd o potrebných skutočnostiach nedozvie inak, napr. z výsledku dokazovania, nebude môcť potrebnú skutočnosť urobiť predmetom svojho poznania a bude nútený pre nedostatok odôvodnenia návrh vo veci zamietnuť. Tento procesný dôsledok je procesnou ujmom navrhovateľa, ktorý nesplnil tieto svoje procesné povinnosti. Okolnosť, že účastník v spore ovládanom zásadou prejednávajúcou nesie nebezpečenstvo nepriaznivého výsledku procesu sa, nazýva v procesnej teórii jeho procesnou zodpovednosťou. Tento procesný dôsledok sa označuje ako bremeno tvrdenia. Toto je možné vymedziť ako procesný dôsledok postihujúci účastníka za to, že bude vykonané tvrdenie potrebné na odôvodnenie návrhu účastníka urobeného v spornom konaní.

Ten, kto má povinnosť tvrdenia, má aj povinnosť uviesť potrebné dôkazné prostriedky, ktorými sa tieto tvrdenia majú preukázať. Dôkazná povinnosť je teda nutným dôsledkom povinnosti tvrdenia. Ak nebude potrebné tvrdenie preukázané, jeho návrh vo veci bude zamietnutý. Tento procesný dôsledok v spojení s dôkaznou povinnosťou sa nazýva dôkazné bremeno.

Dôkaznú povinnosť a dôkazné bremeno znášajú účastníci konania. Súd je povinný vykonávať iba navrhnuté dôkazy, ak ich uzná za právne relevantné. Súd vychádza z výsledkov dokazovania navrhnutého účastníkmi.

Prvostupňový súd návrh zamietol práve pre nesplnenie vyššie uvedených povinností účastníkov.

Z návrhu na začatie konania vyplýva, že navrhovatelia sa domáhajú zaplatenia žalovanej čiastky z dôvodu, že s odporcom uzatvorili nájomnú zmluvu s obsahom, ktorý je uvedený vyššie v rozhodnutí. Tvrdili, že odporca si svoju povinnosť neplnil za obdobie od novembra 2008 do 31.12.2009, a preto žiadajú zaplatiť nájomné, ako aj plnenia za služby a nedoplatok za plyn.

Ako dôkaz označujú nájomnú zmluvu, nedoplatok za nájomné, vodu a kúrenie, vyúčtovaná faktúra a príkaz na úhradu.

Súd pri rozhodovaní z týchto dôkazov vychádzal a pri rozhodovaní všetky zohľadnil. Z obsahu spisu je zrejmé, že navrhovatelia iné dôkazy nežiadali vykonať.

Navrhovatelia tvrdili, že s odporcom uzavreli nájomnú zmluvu dňa 14.11.2008. Ako dôkaz označili danú nájomnú zmluvu. Na základe tohto dôkazu prvostupňový súd dospel k záveru, že medzi účastníkmi bola uzavretá daná nájomná zmluva aj s jej obsahom, pretože túto nikto nerozporoval ani nenamietal. Preto správne vyvodil, že z danej zmluvy vznikli určité práva a povinnosti medzi účastníkmi.

Odvolací súd však poukazuje na to, že navrhovatelia v návrhu na začatie konania poukazujú, že žiadajú plnenie za obdobie od novembra 2008 do 31.12.2009. Následne upresnili, že to má byť od novembra 2008 do 21.12.2009.

Z nájomnej zmluvy bodu IV. okrem iného vyplýva, že mesačná úhrada nájomného za byt a garáž bola vo výške 12.000,-- Sk. Zároveň bolo dohodnuté, že nájomca má platiť spolu s nájomným poplatky za plnenia (služby), ktoré nie sú zahrnuté v celkovej sume nájomného.

Zároveň je však uvedené, že prenajímatelia sa s nájomcom dohodli, že nájomca na základe tejto zmluvy prehlási na seba fakturáciu služieb za elektrickú energiu, plyn, vodné a stočné, odvoz smetí a nájomca bude sám hradiť poplatok do fondu opráv spoločenstvu vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome.

K tejto skutočnosti navrhovatelia nepredložili žiaden dôkaz, pričom takýto dôkaz je podstatný pre posúdenie nároku navrhovateľov.

Okresný súd vzhľadom na nesplnenie si procesných povinností navrhovateľov ani nemohol inakšie svoje rozhodnutie odôvodniť, keďže vychádza len zo zisteného skutkového stavu. Treba zdôrazniť, a to nad rámec odôvodnenia prvostupňového súdu, že vôbec nie je zrejmé, navrhovatelia to ani netvrdili ani nepreukazovali, ako bola naplnená dohoda v zmysle článku IV. bod 1.. Pretože pokiaľ by odporca prehlásil na seba fakturáciu za elektrickú energiu, plyn v zmysle zákona o energetike, zákonite dochádza k vzniku zmluvného vzťahu medzi dodávateľom týchto energií a odberateľom, pričom tento vzťah ide mimo vlastníka nehnuteľnosti a energie sú potom fakturované odberateľovi. V takom prípade však vzniká povinnosť ich platiť odberateľovi, teda odporcovi a navrhovatelia by na toto plnenie nemali nárok.

Ak však navrhovatelia poukazujú na to, že platili faktúru na dodávku plynu, zrejme k takémuto prehláseniu nedošlo.

Navrhovatelia svoj nárok odôvodňujú z predloženého dôkazu, a to ním vyhotoveného - tabuľka, v ktorom je uvedený predpis nájomného, predpis služby, dátum úhrady odporcom a celkové vyúčtovanie.

Z hľadiska vyhodnotenia dôkazov táto tabuľka predstavuje len dôkaz, ktorý v sebe zahrňuje tvrdenia navrhovateľov, avšak obsah tejto tabuľky nie je žiadnym spôsobom preukázaný, okrem časti predpisu nájomného, ktorý je preukázaný práve uzavretou dohodou o výške nájomného a vyplývajúci z predloženého dôkazu - nájomnej zmluvy.

Ďalšie plnenia, a to predpis služby vzhľadom na článok IV. bod 1. je nezrozumiteľný, pokiaľ ide o uplatňovanú výšku, pretože zo žiadneho dôkazu nemožno zistiť, či tvrdenie navrhovateľov, že uplatňujú takúto sumu, je dôvodné a preukázané. V spise nie je predložený žiadny dôkaz a za takýto dôvod nemožno vyvodzovať len písomné vyhotovenie prehľadu navrhovateľmi, na ktoré odkazujú aj v odvolaní.

Naviac, z prehľadu nemožno jednoznačne zistiť, čo svojimi platbami odporca plnil, či nájomné, či platil za služby.

Naviac, navrhovatelia uplatňujú plnenie titulom nájomnej zmluvy, avšak z nájomnej zmluvy je zrejmé, že zmluvná doba sa v prípade, že prenajímateľ ponechá nájomcu v užívaní bytu po 30.04.2009, mení do 15.05.2009, avšak malo to byť na základe uzatvoreného dodatku k zmluve.

V konaní nebol predložený žiaden uzatvorený dodatok k zmluve, pokiaľ navrhovatelia tvrdia v konaní, že odporca z bytu odišiel 31.12.2009, v takom prípade je pravdepodobné, že nárok navrhovateľov po 30.04.2009, poťažne 15.05.2009 nemôže byť daný na základe uzavretého nájomného vzťahu, ale môže vyplývať len z iného titulu.

Prvostupňový súd správne poukázal na to, že nemôže priznať ani plnenie titulom nedoplatku zemného plynu, pretože toto fakturačné obdobie postihuje dobu, kedy už odporca v byte nebýval a nemožno jednoznačne zistiť, akú skutočnú spotrebu v období, keď v byte býval, mal. Súd správne poukázal na to, že chyba aj špecifikácia ceny, obdobia vo vzťahu k trvaniu nájomného vzťahu.

Naviac z článku IV. bod 5. zmluvy vyplýva, že po skončení nájmu má právo nájomca na zúčtovanie nájomného. Táto dohoda je dôležitá pre ukončenie daného vzťahu, nie je však zrejmé, že by vôbec bola vykonaná. Podobne navrhovatelia nešpecifikovali, ako boli rozúčtované služby, ktoré sa poskytujú pre celý dom za jednotlivé byty jedenkrát ročne podľa článku IV. bod 3. zmluvy o nájme. S týmto bodom totiž súvisí predchádzajúci bod 1., a to celkové vyúčtovanie za vodné a stočné, fond opráv.

V zmysle § 157 ods.2 O.s.p. prvostupňový súd uviedol, čoho sa navrhovateľ domáhal a z akých dôvodov, teda žalovaného plnenia z dôvodu uzavretej nájomnej zmluvy, z ktorej si odporca nemá splniť svoju povinnosť zaplatiť nájomné a ostatné platby.

Odporca sa k veci nevyjadril.

Súd stručne, jasne a výstižne vysvetlil, že má za preukázanú uzatvorenú nájomnú zmluvu medzi účastníkmi, oboznámil sa s faktúrou, s tabuľkou prehľadu ako aj s vyjadrením navrhovateľky 2/ a jednoznačne uviedol, že tvrdené skutočnosti nie sú preukázané, predovšetkým o výške nezaplateného nájomného a za služby a plnenia poskytované s užívaním bytu odporcom s poukazom na to, že ide len o prehľad vyhotovený navrhovateľmi, pričom nepreukázali skutočnú spotrebu týchto služieb za obdobie trvania nájomného vzťahu, ich špecifikáciu.

Súd jednoznačne uviedol, že vychádzal z dôkazov, a to nájomnej zmluvy z vyúčtovacej faktúry za plyn, z tabuľky prehľadu za rok 2008 a 2009, z vyjadrenia navrhovateľky 2/ a listu z 22.02.2010, ktorým bol odporca vyzvaný na zaplatenie žalovanej čiastky.

Rozhodnutie obsahuje aj právne posúdenie veci s odkazom na § 685, 696 a 697 Občianskeho zákonníka s poukazom na to, že navrhovatelia neunesli dôkazné bremeno.

Z rozhodnutia je preto jednoznačne zrejmé, z akých dôkazov súd vychádzal a akými úvahami sa riadil, pretože tieto dostatočne vo svojom rozhodnutí uviedol.

V odvolaní navrhovatelia nepredložili ďalšie argumenty, ktorými by zvrátili závery prvostupňového súdu, resp. preukázali, že rozhodnutie nie je správne. Poukázali len na nimi vyhotovené vyčíslenie, čo však nemožno považovať za dôkaz. Rozhodnutie je dostatočne preskúmateľné a jeho odôvodnenie zodpovedá rozsahu, v ktorom si navrhovatelia ako účastníci konania splnili svoje povinnosti uložené im Občianskym súdnym poriadkom. Keďže navrhovatelia ani dostatočne netvrdili rozhodujúce skutočnosti, ani nenavrhlí dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, rozhodnutie okresného súdu je správne.

Druhostupňový súd zmenil rozhodnutie okresného súdu vo výroku o trovách konania z dôvodu procesnej presnosti, pretože rozhodnutie okresného súdu vo výroku nie je správne. V konaní bol úspešný odporca v celom rozsahu, pretože došlo k zamietnutiu návrhu. V takom prípade v zmysle § 142 ods.1 O.s.p. platí, že účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Odporcovi vznikol nárok na náhradu trov konania, keďže v zmysle § 151 nepodal návrh na ich náhradu a iné trovy mu nevznikli, súd mu tieto trovy v zmysle ustanovenia § 142 ods.1 nemal priznať, preto odvolací súd v súlade s citovanými ustanoveniami rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov prvostupňového konania nepriznáva.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu X:X.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.